

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Xenier, 1807

Citation: Baggesen, Jens: "Xenier, 1807", i Baggesen, Jens: *Blandede Digte. 2. Samling. - 1903*, udg. af A. Arlaud , 1889-1903, s. 126. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen05tom-shoot-workid55940/facsimile.pdf> (tilgået 16. august 2022)

Anvendt udgave: *Blandede Digte. 2. Samling. - 1903*

Brestrup! og Resch! nei, det er iffe nos!
Skøndt Navnene kan være meget rigtige,
Der fordres i det mindste dog en Skof
Af slige for at blive mig lidt vigtige.

KENIET.

I Anledning af det nye Kenie-Dandspring.

1807.

I.

I Heptameterets Luft opstiger det Reschiffe Vidskum,
I Pentameterets Vand falder det Sanderste Vaas.

II.

Epigrammer er' I? Det troer Jer neppe den Mand selv,
Der for et saadant engang gav os et: „Gid I faae Stam!“
Grammer til Nød! og dog nei! thi slige har noget Gram=
matist;
Men det Grammatistiske selv feiler Jer flauheds Epi.

III.

Mens jeg med quiddrende Næb afplukker Jer Allikes fæer,
I kun med sluddrende Qvæf fluffer i Allikens Kiær.

IV.

Maanen paa Himmelen ei rangites af Hundenes Biæffen;
Slidder og sluddrer kun I! Qvæffene plette mig ei.

V.

Sygelig var den maasse, den Blomst, jeg i Livet opelsked,
Trivedes ogsaa kun svagt mellem jer Tidsel og Corn,

[27

Dog er en fygelig Blomst meer værd end tusinde Giftræer;
Lilien visner og døer, Ufrud aldrig forgæer.

VI.

Dhensklåger er Helt, det veed jeg; som drabelig Kæmpe
Træder han frem, og maaſee vender han Spydet mod mig!
Hvo saa falder af os, er uviſt; dette kun veed jeg:
Træde vi fiendſlig i Kreds, træde vi Eder itu.

VII.

Døde bør Graven forlade: de Døde bør samligen opſtaa,
Krybet, som aad deres Støv, Ormene blive deri.

VIII.

Alt gaaer nu ned ad Baffe, saa (ſiger J) taler mit Hierte,
Og naar jeg ſeer Jer at gaae, ſynes mig, Hiertet har Ret.

IX.

ſyndig jeg ofte har ſagt, hvorledes det bør ſig at digte;
Syndig du viſer, hvordan aldrig en ſkrive man bør.

X.

Vers er ei Proſa! ſom ſagt, naar Verſene nemlig er gode;
Men, for din Proſa er ſlet, derfor er Proſa ei Vers.

XI.

Nyguddommelig Kraft og nyguddommelig Grovhed
Nægter vel Jngen vor Tids nyeste Litteratur.
Fræffe kun elſte det Grove, ſom frie det Kraftige: Hver ſit!
Tager J, hvad der er grovt; mig er det Kraftige nok.

XII.

Alt hvad jeg onſked — J gier: forfølgende Sangen med
Skældsord,
Stænke mod Skalden J Snars, plettende ſtedſe Jer ſeiv!